

Brev fra Styrk Eielsen i Ringebu til svigerfaren Christian Lundgaard i Fåberg.

1845-13/4

Hrr Christian Lundgaard!

Høistærede Svigerforældre!

Med inderlig Glæde og Fornøielse har jeg modtaget Deres kjærkomne Skrivelse af 10de dennes, som da paa det hjærteligste takkes for, da det er saa godt at faa noget ifra dem, og Deres disse kjærkomne Fremmede kom til os Pindseaften. Men desværre i dag forlader dem os i Gjæn – som ei vel falde saa Smilende som da vi modtog dem – dog Trøster vi os med det Haab, snart at treffe dem igjæn – om Forsynet saa vil.

Jeg ser af Deres Brev, at Iver Jørstad snart reiser til Christiania og da øndskede jeg gjerne at faae, to halvlæssinger Hjæm Fragted med ham – som jeg høiligen trænger om han er istand til at skjønne en saadan handel – han maatte dog faae en anden til at være sig Behjælpelig om han ikke skjønner det hele. Vi har meget i gjæn af Saadningen, da det kalde Veir afholt os en Tid lang ifra Driften, saavelsom, hæsterne til Gamlingen ere meget Daarlige saa her maa bruges en daglig Forsigtighed dersom dem skal udholde Touren.

Ak hvor inderlig Lyst jeg og min Oline har at Besøge dem med Familie. Men kan endnu ikke lade sig gjøre, fordi vi har saa meget igjæn til at Saae. Gjærne vilde jeg skrevet mere, men, nu skal de Fræmmende straxt afreise, men en Ting maae jeg beede Dem om De vilde besøge os naar Leilighed faldes om ikke før saa dog naar Auctionen bliver paa Losna, kjære Far giv mig Snart underretning om hvordan det staar til paa Vaalen, da vi begge længest efter at høre, hvordan Bedstemoder befinder sig tusend og kjærlig hilsen fra mig og min kjære Oline.

Jeg er deres Alltid, med Høiagtelse forbundne Svigersøn.

S. Eielsen

Opsahl den 13 April 1845

Forlad min hast –

1846-18/3

Høistærede Fader!

Tak og Tusinde tak for sidste gang de besøgte vores Elændige Huus, som vist var meget Tungt for dem – til at see og høre den strid som er Opstaaet i Mellem mig og Niels – ja det maa vel billigen kaldes Tungt, naar alt skal gaae paa den modsatte side – Fy – det er Skam at fortælle hvorledes han nu ytrer sig. Han vil ikke betale mig de 300 Spd han skylder, uagtet jeg har hans egen Haand med tvænde Vidners underskrift, at Pængene skulde præsteres til førstkommende 14 April – jeg kommer altsaa i Knibe – og ved ikke godt hvor jeg skal Vænde mig – Sandal(?) har heller ikke Pænger nu før inden Sancthanstid dog mener jeg at dette strænge Veir, staar ikke længe om, her maa vel aabnes en skjult Vei naar Timen kommer.

Kjære lad ikke alt dette Tøv Trykke dem og Deres, det gjævner sig vel med tiden – faar vi haabe – Nu noget andet – Vilde de Behage at levere med Budet det Smaatri som er tilbage, næmlig de 6 Stoler, og den store ~~Hylde~~ Bogreol samt Haves(?) ved – ligesaa øndsker jeg at faae med sændt de to Kløvgreier jeg kjøbte paa Onsom – og en Kjæreaxsel hos Magnusen----- Endnu en Ting – Erik Deres Dræng, øndsker jeg, dersom de synes saa. Men da maa de være saa inderlig snild, at slutte Akort med ham, om Lønningen, og hvad de gjør, er jeg i alle maader fornøiet med – den lille Gudt Sønnen til Paal, ønsker jeg – med Budet – om han da kunde gjøre Følge – Vi ere begge Friske, og hilser dem, og Deres, med de Varmeste Hilsinger-

Opsahl d 18de Marts 1846

største hast

S. Eielsen

1846-24/3

Høistærede Fader!

Tusinde Tak, for deres med Budet sænte Vævskab, som vi har rigtig modtaget. Min kjære Oline blev hjærtelig glad ved modtagelsen af Samme, da hun trængte den saa hastigen, fordi vi nu snart skal Begynde til at Væve – Deres sidste ærede skrivelse har jeg ogsaa modtaget, som de forbindtligst Takkes for – Aller mæst fordi jeg deraf kan see, deres Deltagende Kjærlighed de i alle Maader Bær for os – «om ikke derom de siger har kraft og styrke til at afhjælpe den Byrde, som Trykker os» saa er det dog hjærtelig glædeligt for os, at erfare at de elsker os, saa inderlig, og har den største omsorg for os som kan udtænkes - O at vi dog ikke maatte blive til Sorg for dem, som gjør alt hvad de kan, sigtende til vort Bæste – O nei, jeg mener at Forsynet baner en Vei i gjennem det Rødehav til vort Bæste – saa vi paa en eller anden Maade kommer igjennem –

Niels har jeg ikke videre Talt med, siden de var hos os. A. Roland sagde ligesom da, at hans Ravne(?) Øine vidner om hans Karakter, og er fulkommelig Speil - ja det virkelig sandt, at, jo mere man Betrakter ham, desto mere underlig Bliver han – dette kan jeg ogsaa see nu, men før har jeg ikke Blevet det var –Forunderlig forunderlig – Fortrylleses vei – nu først kommer Ulven frem med sine Kløer, og reiser sig for den han er - plag intet mere herom - alt, maa vel paa Fræmtiden gjævne sig til – det Tror jeg fast –

De Bedste hilsinger Fræmsendes til dere alle- fra min Kjære Kone – men sidst fra mig deres altid Forbundne

S. Eielsen

Opsahl d 24de Marts 1846
undskyld hastværk

1846-18/8

Høistærede Svigerforældre !!

Nu Gudskelov, har vi da snart tilændebragt Exerciisen, imorgen skal vær drage til sit hjem. Jeg har under denne Tid opholdt mig hos Hrr Sæther paa Stav, og har i enværhænseende havt det meget hyggeligt, jeg har tillige faaet tilladelse i Disse 8 dage at være To dage hjemme – for at maale op ager. Min kjære Oline er Gud skee Tak Taalelig Frisk, efter Omstændighederne – og Befinder sig gandske munter og veel – Her oppe i Dalen har været meget Mangel paa Skurfolk, saa næsten en vær Mand har maattet tage sine Øvrige Aannefolk til Hjælp. Jeg gar nu gjort ifra mig i Sæteren, men har næsten alt i gjæn i Dalen, og min Naboe Ligeledes. –

O, kjære Fader see til, og sændt mig Ole som jeg havde i Sommer, om det ikke var mære end blodt 14 dage. – Men Akort maatte de selv slutte med Ham. Kornet som han sidst oparbeidede hos mig, har jeg for entid siden sændt til Skog, om han ikke før har faaet underretning – Sidstleden Torsdag reiste Niels og Kari til Christiania, for der at Besøge Madam Sæther, formodentlig for at høre om, de kan leve længe til Byrde og Besvær for andre, som vist vilde glæde dem, det Kunstigste af alt var, at de kjørte med Egen Hæst, og ikke Tog paa Dampskibet, som vist ikke havde kostet dem saa meget, men Aarsagen var vel den, at de Hæ(l)t vilde Rangle Borte en Tid lang, saa vidt andre, ogsaa kunde lære at kjænde Disse store Pattriarker – om jeg saa maa kalde dem - nu maa jeg slutte, med en kjærlig hilsen til alle vedkommende i Deres Huus. Jeg er og fræmdeles forbliver Deres stedse Bundne

S. Eielsen

Stav den 18de August 1846
Hast- undskyld

1846-9/9

Høistærede Sviger Forældre!!

Jeg kan da Berætte, at min Kjære Oline er lykkelig og ret Hjemkommen. Hun kom i gaaraften kl:8 ½, og er gud hav Tak, frisk og vel efter Reisen. Jeg siger saa mange Tak, for de forskellige Smaasager min Kone fik med sig, saavel som for al anden uleilighed som stod i forbindelse med Reisen. Tak Johanne for du holdt dit Løfte og sændte Oline saa snart hjem igjen, du kan ikke Troe vor Frygtagtig jeg var da det gjik saa langt hæn paa Aftenen føren hun kom Hjem, jeg Tænkte og, alt som var, om noget skulde underfaret hende paa Reisen, som dog ikke var tilfældet. Det gjik meget hældigt paa Helle Touren. Oline fortæller at de er saa lykkelig, at have næsten indhøstet deres sidste avling – som ikke er tilfældet hær, i dag Begynte jeg først med Haeslaatten, og den lader til at give et hærligt udbytte – Gud give saa Sandt at vi kunde faae et saa Behageligt Veir nu som herhæn, saa kunde det snart gaae – Hær er Betydeligt meget Haae, saa jeg kan næsten Slaae over hæle mit Jore- nu maa jeg slutte da Tiden ikke tillader mig at skrive mere dennegang.

Lev vel i gud, det det ønskes af mig deres stedse Forbundne

S. Eielsen

Opsahl d 9de September 1846

Undskyld Hastværket

1846-19/9

Elskelige Fader!!

Opsahl 19de Sept:1846

Da saa god Leilighed gives med vores Husmans Guter, som i morgen reiser til hammer, vil jeg med samme Bud hilse dem, at min Kjære Kone er som i almindelighed Frisk og Vel – som er en særdeles Naade i fra Gud at paaskjønne, at hun endnu er saa Fyrig og Rask i enhver Hænseende – Nu først kan jeg Berætte at Sommers Aanden er sluttet hoss oss, i dag havde jeg i Huus den sidste Haae og alt mit Pottetes Græs har jeg Ophæssket og indgjærdet, som Sansynlig vil blive til god Creatur Føde.

Vi har nu flyttet fra Fjældet paa Hjämsætrerne med vores Creature, og har for nærværende Tid udmærket Havnegang – Jeg havde stor lyst at gjøre mig en SnarTour udover til dem, men veed endnu ikke hvad Tid det kan Blive Beleiligt, jeg har Tænkt saa snart jeg har Kjørt i Huus mine Pottætes, vil jeg Begynde med Vold Pløining, om ikke Særskilte Hindringer møder, hermed hilses alle vedkommende i Deres Huus, fra mig og Kone, de ere os alle i en Kjær og Hjærtelig Erindring –

S. Eielsen

1846-30/9

Elskede Sviger Forældre!!

I flere dage har jeg opholdt mig, med at skrive til Eder fordi vi Tid efter Anden har Væntet paa Olines forbæddring – som desværre vil gaa meget Sagte – ja har nu næsten ingen forbæddring, de Toe første dage efter sin Barselsæng var hun meget Bedre end som hun nu er – nu er hun meget mere Madt, og under Tiden Betagen af en hæftig Varme, Dog har den meget Taget af i de Sænere dage – saa hun ikke er mere en passelig Varm.

I dag har Naboekonen været her med Grød, og derfor saa har det været meget Uroligt, dog er hun i dag Taalelig Brav – saa vi venter at sygdommen Tager sin Vændning, det er heller ikke saa meget tilsyneladende Sygdom, men meget mere Mathed og afkræftelse – hun er gandske rolig om Natten, og faaer sove gandske godt. – Gutten er gudskelov frisk og Trives godt. – Joh:Wænter de maaske snart i gjæn, som Rimeligt kan være – mæn kjære de maa være saa inderlig snild, og lade os faae Beholde hende endnu en Tid – hvis ikke saa Bliver vi næsten omkomne, da her er ingen som har noget skjønne at stælle med Oline – ikke heller med de Fremmede, om her kommer nogen saadanne – men skulde det i modsadt fald ikke lade sig gjøre saa venter vi underrætning fra Eder – de varmeste hilsinger fremsændes fra os alle vedkommende

Opsahl d 30te Septmb:1846
Undskyld hastværk

1846-5/11

Min kjære Fader!!

Ubetænksom var jeg, paa at sænde Drængen til hammer denne gang – men efter som Ole vilde have sine Klæder hidsente, saa maatte vi i Hastværk tage Touren – Oline Begynder mere og mere til at forbæddre, som dog gaar meget Sagte. – Moder har nu været saalænge hos oss, at hun for det Mæste har glæmt Hjemmet – Endnu kan hun ikke bestemme hvad tid hun kommer Hjem -.

Flittig Hilsing fra os alle –

Opsahl 5te November 1846

S. Eielsen

Mangelfullt datert

Gode Fader!

Slemst var det, at vi saa længe har holdt Moder og Johanne hos os, men dessværre omstændighederne har ikke været saadanne, at nogen af dem, har kunnet forladt os nu i dag Reiser Joh: og inderlig Snild, har Hun været, at hun har Biet saa længe, med sin reise – uagtet jeg kan forestille mig, vor slæmt det har været for dem under denne Tid –

Angaaende Olines Sygdom skriver jeg intet, da Joh: giver dem nøiagtig underretning om alle omstændigheder – Oline og jeg, ønsker at faae vite, om vi faar tilladelse at kalle vor lille dræng efter dæm – Vi synes Begge, at det skulle være saa passende, at kalle ham Christian Edvart, men nu kommer det an paa om de synes det Samme – Jeg Haaber de giver mig en liden underretning, her om naar leiligheden

Resten av brevet mangler

1846-26/11

Gode Forældre!!

Idet jeg aflægger min Kones forbintligste Tak, for Moders lange Ophold her hos os. Maa jeg herved Berette, at Oline gjik Taalelig ud ved Moders Afreise. – Hun var da som de øvrige dage, lidt oppe af Sængen – i dag har hun Været lidt mere af Sængen, og synes at være efter omstændighederne Bra – gud Være Evig lovet, som giver en liden Roe.

Moder-Moder, du savnes i Mange Ting, især med Opsikt over Husholdnings Væsenet, og den hyggelige Pleie de Viste mod min kjære Oline gud belønne dig derfor – i de evige Boliger – Saa langt var jeg kommen med Brevet, da Drængen kom i gjæn fra Eder. Han kom her til kl:7 ½ E.f. og medbrakte saa Meget og Mangt fra dem, især den fortræffelige Vakkre Gris, som vi synes var os næsten uundværlig – han ladder til at have, overstaet Reise Touren godt – som ikke var det Mindste at udholde. –

Tak og Tusind Tak, for altsammen vi har modtaget alt saa rigtigt og ubeskadigt – Oline har i dag fornøiet sig, af det færske same, de var saa inderlig snild, at sænde hende, ligeledes har hun drukkeet af det gode Øl kommet fra samme Haand, som alt synes at bevirke lidt Mere Apitidt.

Vor lille Chr. Har idag været lidt mere urolig en hællers – dog ser vi Mere, at det staar vel snart over igjæn – Oline synes at hun vil spare den kjære Johanne endnu en Tid, for bædre at see om det Fornødiges ---- Idag har Oline gaaet et par ganger Allene over Gulvet, som overmaade glæder mig – i Haab om fortsadt Bædring finder Sted-. Jeg har ingen nyheder at Meddele, alt vil indsluttes de aller Varmeste hilsinger fra Kone og mig – Deres altid forbundne uværdige Svigersøn

Opsahl d 26de November 1846

S. Eielsen

I hast

Imorgen skal Brævet og H[?]gangen sændes til min kjære Svoger - og nu paa søndag har vi Haab om at de bægge besøger os

1847-2/2

Høistærede Fader!!

Opsahl 2den Febru. 1847

Min forbindligste Tak fremsændes, for sidste gang jeg var i Deres hyggelige Huus – og for min kjære Kone som endnu er dem til Bryderi og Besvær – jeg kan ikke nægte for, at jeg længest efter at min Kone snart maatte finde Kræfter til at foretage Touren op igjæn – Jeg tænker om gud vil, at komme efter hende paa Førstkommende Søndag – gud give at hun da, maatte være i stand til, at blive med – Jeg kan nu berætte, at jeg har leveret, næsten hele Føderaaden for dette Aar til Ole Opsahl – det mangler kunst en Tønne Byg – Han er nu saa glad og vel tilfræds ----

Sidstleden Løverdag var jeg til Præsten og betalte Rættigheden – J. Elstad var med mig – derfra kan jeg hilse at alt staar vel – jeg kjøbte paa samme Tour en Smuk liden Hæst 6 aar gammel – som jeg mæner at medtage til Grønset – nu hvad siger de bliver her noget Følgesskab at vænte eller ikke – jeg tror det er bæst at de gjør Touren med – dog intet mere herom, vi skal Tale videre, naar vi Træffes – Jeg lever som væntendes er – længselfuld efter min Kone – og meget bekymret for hendes Hælbredelse – ak gud at hun snart maatte blive god i gjæn – Hermed slutter disse linnier, med mange hilsinger til dem og Moder – samt alle paarørende – fra mig deres

Hængivne Svoger - S. Eielsen

1847-15/4

Gode Fader!

Af deres kjærkomne lille Skrivelse kan sees at alt staar vel til – hvilket inderlig glæder os, her ifra kan ogsaa berættes, at Omstændighederne forandres tit efter tit, og haaber at de snart maa blive Riktigt gode – lille C: er frisk og stærk og voxer dyktigt. Oline er ogsaa Bra frisk, og forrestaar sin Husholdning overmaade Godt – som ikke er det mindste nu, da her er saa mange Folk. –

Jeg staar endnu i Knibe, for Karl til at Bore.

En i Øier har næsten lovet mig – men underrætning er ikke kommen tilbage, skulde det være tilfældet at jeg ikke kan faae ham, saa Takker jeg meget for deres gode tilbud, at sænde mig den gamle Husmand – Jeg har nu sluttet Akord om Grøften, den skal over alt Beholde en Dybde af 2 ½ Allen og somme steder 3 Allen. Jeg skal gjænnemsnit Betale 16 Sk pr: 8 Alens stang – som vel ikke kan være formeget, her som er saa haard slæm Grund - Jeg kan mærke at de, hælst øndsker at jeg skal Beholde Huggen som Rimeligt er – dette vil jeg ogsaa gjerne gjøre, men – men. Pænger har jeg ikke at Præstere for nærværende Tid, dersom ikke John kan Bie en liden Tid - jeg maa nu med første Post skrive ham til – Flittig Hilsing fra Kone og lille Chr. og mig.

Deres stedse forbundne og hængivne Sviger Søn – S. Eielsen

Opsahl 15de April 1847

1847-4/11

Gode Fader!

Herfra kan Berættes at alt staar vel til – vi har nu igjenfundet Iver sine Faar og slagtet dem – og forøvrigt gjort i fra os vor Egen Slagting – Mine Folk har jeg nu i Rismaarken, og har i alt hugget 50 Læs – som Bliver en stor kjøring i Vinter – Jeg kan Berætte at Jacob nordre Opsahl, er indstevnet til Forligelses Commissionen, da sønnen til Erich fordrer paa Odalsvollen – til Bemælte Gaard – nu hvorledes staar det til hos Eder – er Magnusen udsagd eller bliver det stille i gjæn – jeg har ikke høret mere til omstændighederne – Roland øndsker jeg at faae høre til om, hvordan det gaar, med ansøgningen – enten Arne faar gaarden eller ei ----

Jeg Frygter at jeg Bebyrder dem gode Fader med Blakhoppen jeg sænte med Iver – skulde det være saaledes, maae jeg Tage den igjæn – naar de øndsker – kjære lad det ikke Besvære dem – jeg længest

efter snarest mulig at høre fra Eder – da deres Brever gjør mig saa overmaade godt – lev vel – lev vel
– Min Kone og lille Søn hilser Eder alle velkommen og jeg deres altid forbundne

S. Eielsen

Opsahl 4de Novem 1847

største Hast –

1847-22/11

Min inderlig Elskede Fader!

Deres ærede af 19de dennes, modtog jeg i gaar, som hjærtelig glædede os ved modtagelsen, da deraf Erfares, at de snart agter at Besøge Ringeboe – Velkommen Velkommen gode Fader, tag den kjære Moder med, saa bliver det end mere Morrosamt – eller nogen af de andre vedkommende. Jeg har i dette sædeles gode Høstveir grønned Opigien paa storAgeren, 2 maal Som var særdeles Besat med Steen og Grus, jeg holder nu paa med Stenkastning – som jeg har en stor mæ[n]gde af – for øvrig har jeg meget steen til Bage at kjøre. Endnu har jeg ikke faaet Snikker til Ilhusets Reperasion, skjøndt han nu har lovet at komme en af dagene – Oline har for otte Dage siden været i stor fare – hun sad fræmfor Confyren, med Tanke for der at tage op Kaffe Kogeren, og stødte saaledes Kaagende Kaffi over sit Ansikt saa hun endnu har tilbage et saar paa Næsen – forøvrigt er det godt igjæn gud være Lovet som gjør alleting saare Vel, og laver alt til det Bædste –

Her fra Egnen er intet Videre nyt berætte, andet en at Ole Røvlingen har kastet over ende trænde gange min dagleier Christen Palden, og det i manges paasyn – han beskylder ham for, at han kastede den stoerste ved til siden til Føderaads Folkene – samt at han havde været et Middel til, at jeg er saa stræng og efter siktig, i end vær henseende, som ikke er mig Bekjændt, jeg trænger ingen Formynder, det kan Ole Røvlingen lide paa. Lad ham kun passe sig selv - jeg skal nok passe mig – det er sørgeligt naa Mand ikke kan sænde sine Folk afsted til Marken uden fare – jeg skal hjælpe ham til saa han ikke kaster Foden fulgt saa langt som han er ment at gjøre –

Alle kjære vedkommende hilse flittig fra Min Kone og lille Søn og mig deres altid Oprigtige – dog uværdige Sviger Søn.

S. Eielsen

Opsahl d 22de November 1847

P.sk.

Dersom nogen af deres Huus har Erende til Vignæs, saa øndsker jeg gjerne at faae vide, om min Huud og Skind ere færdige hos Garveren – da jeg og mit Folk ere i Trang for Skoe tøi –

1847-7/12

Høistærede gode Fader!

Tak for hilsningen jeg modtog fra dere, ved svoger Elstad, det er saa got faar mig og Mine vær gang vi kan høre til fra dem og deres. Det kan ikke væntes af os, at høre ofte, da vi selv ere saa sendrægtige at skrive, dog de maa undskylde os; vor Haand er fortung til at udføre saadanne Forrætninger.

Chr. Dahl har nylig ved J. Løsnæs ladet mig anmode, om jeg agter at blive Deltager, af Vei-ombygningen her i Fodevang – hvilket jeg engang stod i Begreb med at gjøre – men da jeg nu atter igjæn, har gjænnemfarede Veilinnien, slaar jeg det Rænt Bort fra mig, det er et arbeide som jeg næppe Tror nogen skjønner, som blott har Befaret det engang, foruden gjentagne gange, at tage alt i nøiagtig øiesyn. Det er Sandelig forbundet med mange Vanskeligheder. Her kan vel ikke nægtes at 4 Tusinde Spd er en anselig Sum, men paa et saa Overordentlig arbeide, som dette er saa Tror jeg efter mine Ringe Begreber at det bliver faar lidet. Jeg for mit vedkommende har gjænnemfarede Veilinnier 3 gange, og overlagt om vort Støkkes Bekostning, men jeg kunde ikke Sikkre mig, mindre jeg fik fæmtusinde Spd. Især da arbeidet skal udføres i saadan Hast frem til Septembers maanes udgang 1848. Jeg kunde skjønne paa Hr. Dahl at han var meget forlægen for Deltagere.

Clemmert Klæve fra Gusdahl, troede Dahl sikkert blev meddelagtig, i arbeides udførelse. Men Rygtet siger nu, at Manden har Besindet sig, altsaa staar Hr. Dahl allene i Spidsen.

Nu noget andet. Tænker gode Fader snart at komme her Op – eller skal det udsættes til Føret bliver godt. Jeg staar i Begreb med, at reise paa Foldalen ja maaske til Røraas, med lidt grøn Vare, men ved ikke om det lader sig gjøre før Jull eller ei. Prisen skal nu være 7m 12 sh pr Vog Byg mel som synes at være en høi pris - god jeg saa sandt var der –

Oline ønsker inderlig gjerne at Johanne ville komme her op i den Tid jeg er Borte, men som vel er umuligt for hende. Dersom nogen fra dem til Vignes, saa kjære Tag mit Læder og mine Skind med da jeg staar slæmt i Forlegenhed for disse Mattereder, baade for mig og Mine.

Alt her er som Sedvanligt. Oline er gud være lovet Taalelig Frisk, og vor lille Chr. Trives godt. Forøvrigt Stræber vi, saa godt vi kan, og befinder os vel i vor Stilling. Min og Mines Venskabelige hilsninger fremsendes til Eder Samtlige, ved deres altid Forbundne Sviger Søn.

S. Eielsen

Opsahl 7de Decemb. 1847

modtaget den 19 same Maaned

1848-25/2

Gode Fader!!

Deres ærede af 22de dennes, modtog jeg i dag, og stod nættop i Begreb med at skrive dem til. da Anders i dag agter at Tage sig en Tour udover til Faaberg, saa kan herfra Berættes at alt staar vel til, undtagen at Oline i dag har været stærkt plaget af tandpine, som er en slæm plage. Men gud ske lov hun er nu Bedre i gjæn.

Hvad Grønset-Reisen Betræffer, saa falder det alt for Trabelli for mig at tænke paa, en saadan lang Tour, uagtet jeg gjerne havde øndsket at komme der, saavel for Hoppen som flære omstændigheder. Men nu desværre er det Umuligt, det faar alt overlades til den kjære Iver, som vist gjør sin Flid - jeg vilde gjerne faa Iver at kjøbe mig et Skibpund seener(?) til forskellige Sorter og 50 ganger Søm - jeg faar vel komme udover til Iver føren han reiser, da jeg har nogle faae Skind jeg skulde sænde med ham.

Glæde o glæde for os, er det hvirkeligt alvor at de snart vil besøge os her oppe, saa vær hjertelig velkommen. Tag Moder med og Flære gaar det an. Det gamle hæsteklæde sændes med Anders, om Iver vil tagsere det saa godt.

Flittig hilsner fra min kjære Oline og lille Christian og sidst fra mig deres altid forbundne Sviger Søn

S. Eielsen

Opsahl 25de Febr. 1848

E.Sk:

Jeg har i disse Dage To Snikkere som holder paa med indredning paa Ildhusstuen. Jeg maa slutte snart, Anders staar færdig paa Reisen

Undskyld min hast

1849-5/10

Høistærede gode Svigerfader!!

Da saa god leilighed gives med Hans Flifleth – kan her ifra Berættes, at vi ere friske og vel – men mangler Mildere veir, til vore Pottetes som vi endnu ikke ha optaget – og en stor deel af mine Naboer ere udsatte for samme omstændighed. Jeg kan slet ikke forstaae hvordan det vel vil komme til at gaae i vinter vi som har saa mange Creature, og endnu ikke Taget en enete Maasesæk. Det ser sørgeligt ud – i dag holder vi paa med Erter indhøstningen, som nu er ret Bren Tør. Min kjære Kone og jeg har stor lyst ti at kome udover en liden snartour, saa snart det kan lade sig gjøre - Men-Men-mange Millemværende Forrætninger ligger i Veien, da jeg nu skulle bgynt til at lægge Stenen i sammen paa mit Nye Brudt – som hellers vil blive utilgjængelig i anstundende Vinter. Alle paa Lundgaard hilses Flittig fra Mine og mig deres altid hengivne

Eielsen

Opahl d 5de October 1849
I største Hast

1850-10/2

Dyrebare Svigerforældre!!!

Jeg skulde for en Tid siden Besvaret deres ærede af 29de f:m: Men da jeg saa Smaat har Væntet at her skulde Blive en forandring – saa har jeg ladet det staae hen saa længe. Mn da denne forandring ei er skeet, saa maa jeg atter Berætte, at alt staar vel til. Min Oline er efter omstændighederne Taalelig Frisk.

Jeg har i denne ugge Drevet med Stenkjøring til Fjøsset, og har ikke faaet Hjem en ubetydelig Mængde – da Føret nu har været udmærket godt, til saadant Arbeide. Jeg ser af Deres ærede Skrivelse, at Kausionen med Broch er Opløst, dette glædede mig og mine ræt inderlig – Men Magnusen synes jeg Betalte Brugxrætten dygtigt godt. Men det Beløb sig til saa Mange Pænger for Aaret, saa vor del ikke Vanskelig at Bruge. Jeg ser tillige at de har sændt Toe Hæster til Christiannia – som giver haab om kontanter for dem.

Jeg sænte ved Leilighed det Kjødt til Hammerseng – altsaa kunde jeg ikke den gang tage Lage Sild tilbage. Men skal snart afsænde en deel for at gjøre Forsøg til Froen om jeg der kunde faae sælge En Slump, de faar derfor medsænde saa meget de Synes, jeg skal sælge den saa godt jeg kan – og enten det bliver Pænger eller Mere, saa Skal det ved Leilighed tilstilles dem. Jeg tror jeg sænder en Karl afsted her fra Førstkommende Tirsdag for at afhænte Silden hos dem. Men Prisen faar de være saa snild at Opgive, enten det er i Pænger eller Korn. Jeg har stor Lyst Muntlig at faae Tale med Eder. Men alt Meer staar hæn indtil Videre, da at Bortreise nu for Tiden er Stængt for mig – men haaber, at Gud gjør snart en forandring til det Bæste. Flittig hilsen fra mig og Mine

S. Eielsen

Opsahl d 10de Febr: 1850

Johanne faar vi vel Spare indtil her Bliver en forandring – da Oline antager at hun for Meget at Bestille, Tak ja Tusinde Tak fordi vi Engang har Haab om at faae Johanne til os.

1850-15/2

Kjære Svigerfader!!!

Sidst jeg skrev dem til mænte jeg at sænde En Kar udover til dem-afvigte Tirsdag- men det ustadige Veir har Hindret det – i dag har da Endeligen Touren foregaaed – herfra kan ellers Berættes, at alt staar vel til. Kan de gode Fader, saa kjære Laan mig en halv Tønne Salt, til vi Reiser til Hammer, da jeg antager at han ikke faar fuldt Læs med Sild, og da var det nødvændigt for mig, at faae lidt Salt ved Samme Leilighed, da jeg er indpaaslidt faar saadanne Nødvendigheder. Silden var vel mæst afsættelig Naar de var Lagd i qvartet. Men sig mig, hvad skal Man forlange for Marken af saadan Sild. Hvor meget kan de anslage En Tønne Sild kan svare. Kjære giv mig tilkjænde hvordan jeg skal sælge den, det beder jeg om. Flittig hilsen

S. Eielsen

1850-4/4

Høistærede Svigerfader!!

Vi væntede sidste Løverdags, at nogen af Eder skulle komme til os, men Vor Venten Var forgjæves. Vor Lille Datter var til Daaben 2 Paaskedag – og blev givet Navn Ana Rønnugine – den Lille er Frisk, men er Lidt urolig om Natten – Oline er Madt og har Liden Madlyst, dog sider hun daglig oppe – paaklædt, og gaar af og til ind i dagligstuen, og sidder med sin Bunding.

Den 10de April Agter jeg at komme udover, men jeg Tror næppe at Johanne kan Blive med, da hun er gandske uundværlig for vorrtHuus. Gudskeelov har vi her Johanne, alt gaar saa ordentlig til i Huuset – Jørgen Elstad har Tal[t] saa smaadt om, at Blive med udover. Flittig hilsen fra os her.

Marith Formoe – den tilkommende Kone paa Fougner laag hos os i natt

---

1850-10/11

Herfra kan berættes, at Oline sider oppe en liden Stund vær dag, og haaber Alt til det Bæste, uagtet Kræfterne ere meget Svage. Vor Lille D: har i nogle dage været meget Plaget af den saakalte Trask i Munden saa hun næsten ikke er i stand til at tage sin gode Pappe.

Jeg og Johan: Tourer nu hvær dag med Grauten og øndsker ofte, gid de var hos os, saa skulde det ikke mangle paa Traktering af Graut.

Sidst afvigte Tirsdag var Chr: Mæhlum og Svoger Elstad her med sine Koner og hvær sin gode Graut. De blev her natten over og vi havde adskillige Indteresandte stunder Sammen. Forøvrigt har vi graut Besøg næsten vær dag – og somme dager 2a/ 3- saa kan de vel tænke, vor uundværlig Johanne er for os – nu gudske Lov gaar alt ved det gamle da Johanne ved saa godt at stælle alle Ting efter Olines øndsker – føren hun kom var det mæst forsæt for mig – da jeg vidste ikke Rede i nogen Ting i Husholdningen.

En Ting glæmte jeg, da lille Christian var hos os: Næmlig at Spørge ham om jeg kan faae ham hos os i Vaar, naar jeg Begynder med Fjøsmuringen. De gode Fader faar spørge ham, og hjælpe mig heri, saa jeg kan faae fadt i Ham, jeg Tror vi kunde have gjænsidig nytte af hværandre. De kan næppe Troe vor jeg længest efter, at faae gjøre et kort Besøg til Deres hyggelige Huus. Men endnu er det umuligt føren min Kone Bliver Bædre. Men, da kommer jeg. Flittig hilsen fra os alle her – dert har Eder i en kjær Erindring. Lev vel.

Opsahl d 10de Novbr 1850

S. Eielsen

1850-23/11

Kjære Svigerfader!!!

Længe har jeg øndskedt mig den fornøielse at Besøge deres hyggelige Huus. Men omstændighederne har hindret det, da jeg i denne Høst har havt mere end almindeligt at Bestille – siden jeg har den Tømmer Drift. Ole Beretingen Reiser i dag til hammer. Saa vil jeg ved Samme Leilighed hilse, at vi lever gudske Tak vel – og ere alle friske. Oline er af og til Plaget af Tanpine, dog ikke Overhaandtagende. Johanne hilses, at Lisbeth nu snart skal gifte sig. Fredrik Sylthe og Hun har allereede gjort sin Valfart til Lillehammer, og Hjemkjøbt mange Rariteter. I Morgen skal det lysens Tridie gang, og forvæntes, at deres Hæders Dag vil indtræffe inden fjorten Dage.

Her har været adskillige Spetakel med denne forlovelse – og siden har været Millemværende Hindringer – saa det for de stakkels gamle ikke har været saa godt til at Døie.

I gaar var Engebret Bakke her, og havde allereede gjort anstalter saa Tridie Lysning ei skulle fræmmes, hvis ikke han kom der saa almindelig forlig kunde Opnaes, i anledning af Ægteskabs Løfte og Opfostrings Bidrag til Barnet. Jeg var altsaa med ham derhen i gaaraften og forlig Blev afsluttet. Lægen kostede ikke mere en Hundrede Spd; dette synes at være Haart. Men Fredrik var glad at det gik saa. Lisbeth har bedet mig at hilse Johanne, om hun kunde have leilighed at komme hertil saa fremt muligt, for at være hende Behjælpelig. Men jeg antager at det er Bæst at hun Bier til jeg kommer udover, saa skal hun faae skyds med mig.

Nu noget andet. Jeg kan nu berætte at jeg har faaet i stand mit Svine Huus – og Tømmer Skaale med Kjærreskjule ved Siden, jeg er kommen hjemvegges med Huset – jeg mangler Røste. Hele Huset med Reiseværk er seisten allen Langt og Bredden 14 allen. Muren udenfor er 4 allen høie. Jeg mangler enda indredning i Svinhuset. Men jeg Maa bruge det som det er i denne Vinter. Jeg maa herved slutte Med en kjærlig hilsen til Eder alle far vel far vel i næste ugge Træffes vi om Gud vil.

S. Eielsen

Opsahl d 23de Novemb 1850

Største hast

1851-2/2

Min kjære Svigerfader!!

Deres meget ærede skrivelse af 28de Januar har jeg af O. Løsnæs rigtig modtaget, og Takker hjertelig for Deres glædelige tilbydelse, at de vil skaffe mig 2 Husmen til Tømmerkjøring. Jeg tror derfor at det var bæst om deres Hester kunde komme hertil førstkommende Søndag. Tag derfor fire Tømmerlænker til vær Hæst, da vi almindelig kjører 3 a 4 st: paa vær Hæst, vi lænker dem i hværandre, og det gaar meget Lædt. Gud Velsigne dig, for du hjælper mig.

Flittig hilsen fra mine og mig deres altid Hengivne Svigersøn.

Nordre Løsnæs d 2den Februar

S. Eielsen

Kjære undskyld Hastværket

1851-24/2

Gode Svigerforældre!!!

Jeg kan aldrig noksom fuldtakke Eder, for den Omsorg de har for os, i alle tilfælde, især den store uventede Hjælp de nu har ydet mig med Tømmerkjørselen, den var mig ubeskrivelig Velkommen, og Nødvendig, for hvilke jeg herved aflægger min og min Kones hjertelige Tak, og øndsker at gud den Barmhjertige vil belønne Eder igjen baade Her og Hisset.

Vi har kjørt fræm 17 Tylter, og mere kunne vi have kjørt dersom leiligheden havde været til at brugt alle 6 Hæster. Men det uveir som indtraf i forveien satte mig tilbage med den almindelige kjørsel, saa jeg for det mæste har benyttet 2 Hæster til den almindelige gaardkjøring.

Gode Fader, jeg vover at Tage tilbage dine Bagletter og Øxen jeg skal sende det i (?)stad tilbage igjen, saa fræmt det af dem kan undværes til jeg har gjort ifra mig kjørselen, og skulde det ikke undværes saa lenge saa kjære giv mig en lille underretning saa skal jeg sænde dem straxt. Flittig Hilsen fra mine og mig. Deres altid hengivne Sviger Søn.

S. Eielsen

Opsahl d 24de Febru. 1851

1851-14/3

Min gode Svigerfader!!

Deres meget ærede af 12te dennes, modtog jeg nu, da Schjuulls staar færdige og skal drage udover igjen, efter at havt Besøg hos os. Pottætes vilde jeg gjerne faae og dersom du gode Svigerfader vilde være saa inderlig snild, atbestille mig 6 Tønder af det bæste Slags, saa var det meget vel. Jeg skal contant betale dem ved Modtagelsen. Men underrætning maatte jeg udbede mig hor Pottetes er at Bekomme.

Jeg kan hilse at vi nu har faaet en hel deel Tømmer nedløbet til Tromseelven. Jeg antager jeg kommer til at faa frem 60 Tølter. Tak, ja Tusinde Tak for indvittasjonen til Lundgaard som dog vel for os er en umuliged for Kjøringens skyld. Alt hos os er vel, Kone og Børn ere Friske, men Trabel nok jo mere, men Trabel, dog gud skee Lov har hilsen, alle paa Lundgaard hilses Flittig fra os her

Deres hengivne

S. Eielsen

Opsahl d 14de Marti 1951

1851-30/11

Opsahl 30de November 1851

Kjære Sviger Fader!!

Formodentlig har de vel modtaget Mit forrige Brev, vedkommende Min kjære Kones Nedkomst den 20 dennes med et Velskabt Pigebarn. Den Lille er fræmdeles Trivelig Rolig, men Oline er som du ved,

efter saadanne Reiser, Meget Madt og Elændig, saa jeg øndskede gjerne, om de Moder kunde komme Opper til os en titte Tour. Min kjære Oline længest, ogsaa efter din komme, og vi Haaber du er saa snild, og kommer saa snart det ladder sig gjøre. Vores Føderaades Kone Kirsti ligger meget Syg, gud ved hvad vei det Tager med hende.

En Mand har jeg leiet Hæst til Lillehammer paa den Maade at han skulde kjøre med sig Olines Kommode, dersom de vilde være saa snild at kjøre den til Halpælskallen

Men det maatte skee Tidlig Onsdags Morgen da Manden reiser ud fra Hammer Tidlig.

Kjære bliv ikke vred paa mig for dette Brydderi, det er Sundstedet som gjør farten saa Vandskelig for os at komme til det kjære Lundgaard. Lille Christian og Anna ere endnu i Øiers Klokkergaard, men agter en af dagene at afhændte dem, hvormed en flittig hilsen til Alle paa Lundgaard og Flifleth, samt Ansten og alle som spørger efter os . Bed for os at Herren fremdeles vil være med os og ei forlade os.

S. Eielsen

Undskyld hastværket

1854-25/6

Høistærede Svigerfader!

Jeg maae herved bede om de vilde modtage min Hæst, indtil [jeg] kommer igjen, da jeg agter mig paa en Lille Tour til Christiania, paa det store Landbrugs møde og vilde gjær[n]e faae min Hæst til Lillehammer 8 dage Tirsdags aften kl:10. jan. Alt Hjæmme er Vel, men tiden tillod mig ikke at besøge det kjære Lundgaard føren jeg kommer igjen

S. Eielsen

1854-12/10

Jeg og min Oline har saa længe Spekuleret paa, at besøge Eder, men udvortes Omstendigheder har gjort det umuligt, da vi nu holder paa med Fjøsindredningen, samt muret Svinehuus, under den tilkommende indkjørsel. Altså Trabel vel, ja jeg kan gjerne sige, mere end Trabalt, da her er saa Vandskelig for Folk, at jeg ikke kan faae fræm det aller nødvændigste, jeg maae stole som oftes paa min Egen Person. Men den hjælp vil ikke hæller ikke stort forslaae, dog gud være Lovet, vi har Drevet frem Mere, en vi kunne have Væntet for det første vi begynte i Høst.

Jeg ved næsten aldrig, hværken jeg eller Oline har Længtes saa inderlig efter, at Besøge Eder som nu. Lenge har vi ventet, at Du, fader og Moder vilde besøgt os her oppe i Dahlen, men det ser ikke ud, for at blive noget af. Derfor saa bliver vor Længsel forøget efter snart at støde sammen med Eder, og antager, dersom gud vil, og Veir og Føret tillader det, at vi kommer til det kjære Lundgaard den 21 de October.

Alt er her som sedvanligt. Vi ere Friske og Vel. Alle deres hilses fra Mine og Mig

Eders altid hengivne

Opsahl den 12te October 1854

S. Eielsen

Største hast

1856-13/12

Gode Svigerforældre!!

Da O. Bjerke fra Vældre i Ringsager har været paa Tinget her, saa vil jeg ved denne gode Leilighed sænde dem disse Linier, med indlagte lille brev til D: Onsum.

Jeg agter mig, om gud vil, at blive med D: Onsum til Blaker i Julen, og kommer, formodentlig til det kjære Lundgaard Fredags aften før Jul. Hos mig er alt vel, gud skaa Lov. Min Kone og Børn ere Friske, Lille Gullie er ogsaa nu frisk. Hils til Flifleth og vær da først og sidst hilset fra Mig deres altid hengivne

Opsahl den 13de Db: 1856

S. Eielsen

1857-4/6

Kjære Sviger Fader!!

Da det er nu, saa lang Tid, henrunden siden vi Baade muntlig og skriftlig har Talt sammen, saa er det, jeg her igjennem Disse Linnier fræmsender Min og Mines hjærteligste hilsen med Tak for sidste gang, samt Bedende om Forladelse, hvis jeg skulle have forTørnet dem. – Vi her ere Gud være Lovet friske, dog har min Oline af og til været lit upasselig, men nu Beddre igjen.

Vi, saa vel som andre, har nu en Tid havt det meget Trabel, med Vaaraanden og fik saa vit knuge det op, til Pinse Høitiden og blev Gudskee lov , godt bærget med Vaaraandhøe, uagtet vi havde stor Frygt, at det skulde blive forlidet føren vi begyndte. Alt forøvrigt er som almindeligt, dog øndskes her stærkt efter Rægn. Om en 14 dages Tid agter jeg mig udover til dem og maaskee et stökke Længere, ja maaske jeg kommer forinden den Tid, til Lillehammer og da Tager mig en Sving om Lundgaard, paa Elstad har jeg ikke nylig været men har dog spurgt derfra, at alt staar vel til.

Nu da tilsludt en Flittig hilsen fra os alle paa Opsahl, til Fliflet. Maae de være saa inderlig snild at hilse, saavel til Roland og Onsum. Men først og sidst hilses alle paa Lundgaard mine og mig deres altid hengivne

S. Eielsen

E.sk. Som forglæmt – dersom Leilighed falder til Skindstakkerud som øndskede vi de Tvænde igjænliggende Garnbunter, sændte der hen snarest muligt

---

1858-27/6

Kjære Svigerforældre!!

Herfra kan Berættes, at min Kone er fræmdeles i Tiltagende Beddring saa ikke det Haald for Brøstet er saa slæmt som herhæn. Men hun har en slæm Hosste, og fræmdeles meget Madt, dog gaar hun Lidt oppe daglig, som er en stor Lætte, baade for hende selv og for os alle. Vi haaber med Guds hjælp og Bistand, at hun endnu en Tid kommer til at Vandre i Blant os. Takker og Priser Herren med os, som gjør alle Ting saa saare vel, han Saarer og han Læger, ja han er en forunderlig Gud til nogen Salighed. Naar blodt man kunde Lære, at skikke sig i Hans Veie.

Min kjære Oline, nærer den Tanke, Endnu, en gang at kunne faae see igjen sit Føde sted, og dersom hun Bliver Lidt Beddre, saa kommer vi vist udover. Men dette er uvist hvad Tid. Men Haaber dog, at det vil skee, dersom Gud vil. Min Oline tænker paa dig gode Fader, og undres paa, om hun har takket dig, for at du tilsænte hende Doktoren i afvigte Vinter, dette saa vel, som meget andet Takkes du hjærtelig for. Gud den Algode, Belønne dig derfor, saa vel, som for alt andet godt Bevist.

Vor lille Christian tænker vi alle paa, han vil vist komme Eder til Besvær, da det bliver saa Længe føren vi kommer efter.

Vi sænder i dag, med en som Reiser til Lillehammer nogle Bunnings Nysster fra Karen Elstad til Fliflet, samt en skjorte til Lille Chr: dette skulle indlægges paa Skindstakkerud.

Kjære skriv mig nogle ord til gode fader saa er du snild. Vor lille Jullie er ikke fuldt saa Rang som hun haver været, hun ligger nu med sin sødster, og derfor ikke plager sin Moder.

Nu da, til slutning en kjærlig hilsen til Eder alle paa Lundgaard og Flifleth, som Onsum, og dersom Berthe Borud er der, saa hils hende at vi hjertelig Deltager i hendes Sorg og Savn.

Ja-ja Herrens Veie er ikke som vore Veie, og hans Tanker ikke som vore Tanker, ja, ja, gud hjælpe os at skikke os i Herrens Villie- det sker i Jesu navn

S. Eielsen

Største hast.

1862-28/10

Kjære Svigerfader!!

Nættop 3 a 4 Ord, for at Fortælle Eder, at jeg i dette øieblik kom her til Lillehammer, og skal gaae i morgen med Dampen udover, da jeg agter mig En snartur til Sarpborg for at Besøge Anna. Alt Hjemme er vel, Niels ser ud for, at han Bliver En flink Buddeie dersom han holder ved som han har begynt. Lille Christian fortæller mig, at Flifleth vil sælge sin Skov til udhugst, skulle dette være Tilfælde, saa hils ham at han Drøyer paa indtil jeg kommer igjen, saa kunde ogsaa jeg fornøie mig da(?) at see paa den, modtager imidlertid min varmeste hilsen fra deres altid forbundne

S. Eielsen

Udatert

Inderlig kjære Fader!!

Min skyldigste Tak aflægges herved for sidse Gang jeg var i deres ærede Huus saavel som altid. Vi kom lykkelig og vel hjem samme dag, og det i Betids. Kjære hav mig undskyldt, at jeg eller foruleiliger dem, dersom den glade Tid Oprinder, at J. Sorgendal skulle have Pænger ind til mig, at da de vilde modtage samme, og sænde Anders, det er saa langt at Reise, og stor Tid at oppofre paa denne aaredts Tid, kjære vær Taalmodig med mig, herefter som de haver været, da de i Sandhed har havet meget Brydderie og Besvær for Mig i flæst henseende.

Flittig hilsen fra Mine og mig deres Sande Forbundne Svigersøn

S. Eielsen

Da jeg skrev til Ole var jeg ikke Tænk paa at skrive til dem. Men saa Erindrede jeg det vigtigste, vore ærede Fræmmende kom ikke aften. ....nu er kl:8 f.M. formodentlig i Morgen

---

1847-19/11

Brev fra L. Sundve (bror av Styrk Eielsen) til C. Lundgaard

Hr. Proprietair C. Lundgaard

Gode Ven

Deres kjærkomne skrivelse haver jeg modtaget og seer deraf med stor Fornøielse, at de haver repareret adskilligt paa min Gaard paa Vignæs, og betalingen for samme er de god og taler til Garver Øiehuus om, da han skylder mig Huusleien for et Aar. Ligeledes ogsaa Brudal, hvilken formodentlig er flyttet derfra, og jeg skrev ham til at han skulde levere den til dem. Jeg har ogsaa skrevet til Johan Lien, og Brudal om at de vilde sende mig en Jaa & talg, men jeg haver dog intet hørt derifra siden, og saaledes faar jeg være saa fri og bede dem tale med disse Karle om de enten vilde sende mig talgen strax eller imodsat Tilfælde give mig Underretning om samme da jeg er højst forlegen for dem til mit Garverie.

De ytrer ogsaa blant andet at de ikke var rigtig haabløs om at faa solgt Vignæs hvilket jeg gjerne ønskede de kunde faa gjøre naar de kunde faae en nogenlunde solid Kjøber til den, saa faar de holde den i Pris: 1200 Spd. med Undtagelse af Kakkellovnerne, og forresten er jeg glad, at jeg haver en Mand som dem til at forestaae disse Afairer. Jeg for min Deel har ikke tengt til at flytte til Vignæss igjen, da jeg husker hvor flaut der var, saa jeg have mere Lyst at være rolig her jeg nu er.

Jeg haver endnu ikke modtaget nogen Arvemidler efter min Svigerfader, da min Moder sidder i uskiftet Boe til videre, men forresten erholder jeg Brev derifra at Gaarden er solgt for 20 000 Spd. og naar jeg engang bliver i besiddelse af noget deraf saa kan de vel vide at jeg vil hjelpe min Broder med Penger. De med hyggelige Familie vær herved hilset fra mig og min Kone paa det kjærligste.

Vaalder den 19 Novbr. 1847

L. Sundve

Saafremt der skulde nogen Melde sig som kjøber af min Gaard, saa ønskede jeg underretning derom.

1848-8/11 Brev fra Lensmand Abelseth til Chr. Eielsen, Lundgaard

Hr Chr: Eielsen
Lundgaard

Af deres til Niels Vad Sændte Lagesild har jeg beholdt 2 Qvarter, for hvilke jeg efter Overenskomst med Vad sender som Vederlag 16 Flasker Ribsviin. Endvidere følge 2 Flasker, indeholdende Prøver af andre Sorter hjemmевirkede Viner. Samtlige Flasker skal jeg udbede mig tilbagesændte saasnart de ere tømte.

Det bemærkes at jeg stedse er forsynet med diverse Sorter norske Vine til Salg mod billige Priser, og vinder den her sentes Bifald, beder jeg den anbefalet i Deres Kreds

Myhr paa Næs den 8de Novbr 1848

forbl
Abelseth
Lensmand

Udatert brev fra Niels Amundsen ca. 1844/1845

Min kierre Ven

Den sidste Gang dem var her forsømtte ieg at talle nogle faa Ord med eder. Angaaende i milem mig og S. Eielsen, efter di han har forbundet sig at Opsætte en Stue Bøygning til October Maanes indgang dette Aar, og indtil denne Tid har ieg næppe hørt ei langt mindre seet og Erfaret nogen forberedelse til Tømmer eller Sagbord og Tagsten og dertil har han sagt at han ikke vil giørre noget med dette føren Du er med ham og givver Dit bifald Dertil. Som ieg for min Del gjærne Ønskede, saa det kan blive bedre kjent for dem vorledes det Passerer i milom mig og S. Eielsen i forrige Vintter da vi hørte han var Troelaavet med Eder kjerre Datter. Da tenkde ieg at skrive Dem til for at underrette eder, om vorledes det hag sammen i milom os og S. Eielsen i det vi frygttede bestandig at han ikke har Rigtig fortalt eder Alt, som han Visste og kiennte efter di vi har flerre gange talt paa at komme fra hinanden og da han kom hiem fra eder, spurte vi ham om han har Nøygattig fortalt dem alt, og han svarrede mig og sagde ieg har saa nøye fortalt dem alt vorledes det Passerer os i milom, og dertil sagde at Oline vil have ham til ægtte om han ikke havde mere en Klæder om sit liv. O da maatte vi berolige mig og overlade det til dem selv. Da ieg skulde til Things for at givve ham Skiøde da var ieg gangske ulysstig og Trourig i mit sinnd, i det ieg har aldri Tenk at give ham nogen hiemmel for inden vi har haft nogle Aars omgang med værandre, men dette blev afslaget af S. Eielsen. Da fik han Skiøt for 4 hundrede Spesiedaler som skulde staae for uden Rentter i 6 Aar, og da han Soltte Gaarden, fik igien 1000 spsida med føderaae til Erik og Ingebor Bustad, og den var ikke saa lidden saa det Sker Ingen uræt for S. Eielsen om ieg fordre Den helle føderaae og de 5 hundrede som ieg skal have hos ham uagtted ieg har Tengt at de 5 hundrede skullde faae staae en kort Thid, med Pant brev paa 2den Prioritet, Skiønd ieg har hørt at Anders Skomager skald faae paa 2 Private de 4 ad 5 hundrede han har til gode hos S. Eielsen.

Og synnes Dem det er umuligt at betale bege føderaae til mig og Ole da skal vi ikke paa Tvinge den, naar den blevver afgjort med Penger, ieg er Ganske overbevist om, de synes ieg vil nedque dem i Armoe naar ieg vil fordre det mig tilkommer. O nei vær forvissat om det er ikke min hensigt at giørre Armo.

Saa har S. Eielsen ikke saa storre midler den Tid han kom Til mig paa Lom, Saa vit ieg kiender bestod hans Midler i Reise Klæder, og dertil en Hæst en Karriol og for denne Hæst og Karriol, laantte han 25 Daler at betalle med, saa ieg gierne Ønskede Dem vilde afgjøre dette med det første, eller bliver ieg nødsagen at bruge Tvangs midler.

Fortænk mig ikke idet ieg skriver saa ukiærlig til eder, ligesom ieg har noget at Dadle paa Dem O nei langt der i fra, men for at givve eder til kiende det som er i milom mig og S.Eielsen. De er ganske uskyldige i alt vort Tøev, og Oline ligeledes, men allige vel maae De verre med for at afgjøre denne Sag.

Indtil Videre for denne gang
En paa det kierligste hilset af mig

Niels Amundsen
